

בית שמאי פרק שלשה עשר יבמות קח.

עין משפט
גזר מצוה

א מ"א מ"ב פ"א מהל'
גירושין הלכה יא:
י ב ג מ"ד שם הלכה ח
סמג עשין ג טו"ע
אש"ע סימן קנה סעיף ג:
יא ד ה מ"ד שם הלכה טו
טו"ע שם סעיף י:

אחי לאיחלופי בגיטא. שיכתבנו סופר צור צגט גירוסין לגרש זו אשה: **אפי' כשהיא יושבת באפריזין.** ונושאין אותה מבית אביה לבית בעלה לחופה ואמרה אי אפשי צו דאיכא למימר אי לא צעיל ליה תיחות ותזיל אפי' הכי הוי מילאון: **אפי' אורחיס.** דליכא בית דין ומו

דעני מישתק שתקי ולא קא מודעי: **אלל חנוני.** דליכא אלל חנוני ואיכא למימר משום דאטרחה הוא להציא לו חפץ משלו: (א) ל"ג והגדילה: **נשקדסה.** לאחר צלל מילאון: **בקיודשין.** שנתקדשה לאחר פליגי דלא הוי מילאון אלל בנישואין מודו או דלמא אפי' בנישואין שנישאת לאחר צלל מילאון פליגי: הלכה כר' יהודה. אמרייהו איתמר: דהוה נסיבא מעיקרא. לראשון ואפילו הכי נפקא צמילאון קל: למידיקניה.

(א) [תוספתא פ"ג],
(ב) [שבת ק"ו ופ"ג],
(ג) לעיל פט': ק': כמות
קא. [תוספתא פ"ג],
(ד) [תוספתא שם פ"ג],
(ה) כמות קא. (א) [לעיל
פט':].

הגהות הב"ח

(א) גמ' אמר ר' יהודה אפי' שיגרה כליל ומינות יוסי בר נמחק: (ב) רש"י ד"ה ל"ג והגדילה. ג"כ טעמו דהא לקמן פליגי בה רב ושמואל ע"ן בסוף דף קט: (א) תוס' ד"ה מחמת וכי אלל אקטנה שנישאת:

אתי לאיחלופי בניטא תקינו הכי "ביום פלוני מיאנה פלונית בת פלוני באנפנא תנו רבנן" (ב) אי זהו מילאון אמרה אי אפשי בפלוני בעלי אי אפשי בקידושין שקידושני אמי ואחי יתר על כן אמר ר' יהודה אפילו יושבת באפריזין והולכת מבית אביה לבית בעלה ואמרה אי אפשי בפלוני בעלי זהו מילאון יתר על כן אמר רבי יהודה אפי' היו אורחין מסובין בבית בעלה והיא עומדת ומשקה עליהם ואמרה להם אי אפשי בפלוני בעלי הרי הוא מילאון יתר על כן אמר רבי (ג) יוסי בר יהודה אפילו שיגרה בעלה אצל חנוני להביא לו חפץ משלו ואמרה אי אפשי בפלוני בעלי אין לך מילאון גדול מזה: רבי חנינא בן אנטיגנוס אומר כל תינוקות וכו': אמר רב יהודה אמר שמואל הלכה כרבי חנינא בן אנטיגנוס תנא קטנה שלא מיאנה ועמדה ונשאת משום רבי יהודה בן בתירה אמרו נישואיה הן הן מיאניה איבעיא להו נתקדשה מהו תא שמע קטנה שלא מיאנה ועמדה ונתקדשה משום ר' יהודה בן בתירה אמרו קידושיה הן הן מיאניה איבעיא להו פליגי רבנן עליה דרבי יהודה בן בתירה או לא אם תימצא לומר פליגי בקידושין או

אפי' בנישואין ואם תימצא לומר פליגי אפילו הלכה כמותו ואם תימצא לומר הלכה כמותו בנישואין או אפילו בקידושין תא שמע אמר רב יהודה אמר שמואל הלכה כר' יהודה בן בתירה ^א הלכה מכלל דפליגי ואכתי תיבעי לך דהוה נסיבא מיקדשא או דלמא מיקדשא ת"ש דכלתיה דאבדן אימרו שדר רבי זוגי דרבנן למיבדקינהו אמרי להו נשי חזו גברייכו דקאתו אמרי להו ניהוו גברייכו דידכו אמר רבי אין לך מילאון גדול מזה מאי לאו דהוה נסיבא לא דהוה מיקדשא קידושי יוהלכה כרבי יהודה בן בתירה ואפי' בנישואין דקמא: רבי אלעזר אומר וכו': אמר רב יהודה אמר שמואל חזורני על כל צדדי חכמים ולא מצאתי אדם שהשוה מדותיו בקטנה כרבי אלעזר שעשאה רבי אלעזר כמטיילת אדם בחצר ועומדת מחיקו וטובלת ואוכלת בתרומה לערב ^א תניא רבי אליעזר

אומר אין מעשה קטנה כלום ואין בעלה זכאי לא במציאתה ולא במעשה ידיה ולא בהפרת נדריה ואינו יורשה ואין מיטמא לה כללו של דבר אינה כאשתו לכל דבר אלא שצריכה מילאון רבי יהושע אומר יבעלה זכאי אלא שיוצאה במילאון ^א אמר רבי נראין דברי רבי אליעזר מדברי רבי יהושע שרבי אליעזר השוה מדותיו בקטנה ורבי יהושע חלק מאי חלק אי אשתו היא תיבעי גמ' לרבי אליעזר גמ' אי לאו אשתו היא מילאון נמי לא תיבעי אלא בכדי תיפוק: ר"א בן יעקב אומר וכו': ה"ד עכבה שהיא מן האיש ועכבה שאינה מן האיש א"ר יהודה אמר שמואל תבעוה לינשא ואמרה מחמת פלוני בעלי זו היא עכבה שהיא מן האיש מחמת בני אדם שאינם מהוגנין לי זו היא עכבה שאינה מן האיש אבין בר אבין דאמרי תרוייהו נתן לה גמ' זו היא עכבה שהיא מן האיש והוא אסור בקרובותיה והיא אסורה בקרוביו ופסלה מן הכהונה מיאנה בו זו היא עכבה שאינה מן האיש והוא מותר בקרובותיה והיא מותרת בקרוביו ולא פסלה מן הכהונה הא קתני לקמן הממאנת היא אסורה בקרובותיה והיא אסורה בקרוביו ולא פסלה מן הכהונה נתן לה גמ' הוא אסור בקרובותיה והיא אסורה בקרוביו ולא פסלה מן הכהונה נתן לה גמ' הוא אסור בקרובותיה והיא אסורה בקרוביו ולא פסלה מן הכהונה נתן לה גמ' והחזירה נתן לה גמ' והחזירה נתן לה גמ' ונתארמלה או נתגרשה או נתגרשה לחזור לו מיאנה בו והחזירה נתן לה גמ' ונתארמלה או נתגרשה אסורה לחזור לו

בכ"ץ ש"ך דבר אינה כאשתו כ"כ דבר. לאתווי צת ישראל לכהן לא תאכל בתרומה וצת כהן לישראל תאכל ולר' יהושע איפכא: **מחמת** כני אדם שאינם מהוגנים ^א כי זו היא עכבה שאין מן האיש. פירוש והו מילאון ומימה דאם כן תיפשוט הא דבעי לעיל אי הלכה כר' יהודה בן בתירה בנישואין דהכל משמע בשאינה רואה להנשא מחמת שאינן מהוגנין לה דהויא מילאון כ"ש אס נשאת לו ומשנת רבי אלעזר בן יעקב קב ונקי וי"ל דהכל לא איירי במילאון אלל (א) צקטנה שנישאת שלא לדעתה קאי וקאמר עלה ר"א בן יעקב דאי אמרה מחמת בני אדם שאינן מהוגנים הוי שלא לדעתה מחמת פלוני בעלי הוי לדעתה וצריכה מילאון והשתא לא שייך מידי להיאיל דלעיל: אלמא

אומר אין מעשה קטנה כלום ואין בעלה זכאי לא במציאתה ולא במעשה ידיה ולא בהפרת נדריה ואינו יורשה ואין מיטמא לה כללו של דבר אינה כאשתו לכל דבר אלא שצריכה מילאון רבי יהושע אומר יבעלה זכאי אלא שיוצאה במילאון ^א אמר רבי נראין דברי רבי אליעזר מדברי רבי יהושע שרבי אליעזר השוה מדותיו בקטנה ורבי יהושע חלק מאי חלק אי אשתו היא תיבעי גמ' לרבי אליעזר גמ' אי לאו אשתו היא מילאון נמי לא תיבעי אלא בכדי תיפוק: ר"א בן יעקב אומר וכו': ה"ד עכבה שהיא מן האיש ועכבה שאינה מן האיש א"ר יהודה אמר שמואל תבעוה לינשא ואמרה מחמת פלוני בעלי זו היא עכבה שהיא מן האיש מחמת בני אדם שאינם מהוגנין לי זו היא עכבה שאינה מן האיש אבין בר אבין דאמרי תרוייהו נתן לה גמ' זו היא עכבה שהיא מן האיש והוא אסור בקרובותיה והיא אסורה בקרוביו ופסלה מן הכהונה מיאנה בו זו היא עכבה שאינה מן האיש והוא מותר בקרובותיה והיא מותרת בקרוביו ולא פסלה מן הכהונה נתן לה גמ' הוא אסור בקרובותיה והיא אסורה בקרוביו ולא פסלה מן הכהונה נתן לה גמ' הוא אסור בקרובותיה והיא אסורה בקרוביו ולא פסלה מן הכהונה נתן לה גמ' והחזירה נתן לה גמ' ונתארמלה או נתגרשה או נתגרשה לחזור לו מיאנה בו והחזירה נתן לה גמ' ונתארמלה או נתגרשה אסורה לחזור לו